

ἠγθῶμέν τινα καταφυκτικὰ ποτά· ὅθεν ἅμα αὐ-
 τῶν, αἱ νεώταται τῶν θυγατέρων του ἐξε-
 λήθησαν ἐπέστρεψαν μετ' ὀλίγον, καὶ ἔφερον συγχρόνως
 ματα, γλυκόποτα, καρῆν καὶ κηποσύριγγας. Ἡ
 εἶπεν ὑπόθεσιν γανικὰ πράγματα· διότι προ-
 πάντες μὴ ἐνοχλήσωμεν τὴν θρησκευτικὴν
 ἡθολογίαν· αὐτὸς ὁμως ἐπήνεσεν ἐπιδειξίως ἡμᾶς
 οὓς καὶ Ἀγγλους ὡς μέλλοντάς ποτε νὰ ἀπαλ-
 ούς καὶ τὸς ὁμοφύλους του ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῆς δου-
 τοῦ καὶ ἐμὲ πύχρονον τοῦτο νὰ ἐκτελεσθῇ
 ἤθελεν εἶναι σκληρόκαρδος ὁ μὴ οἰκείρων τοὺς
 οὗτους Ἰσραηλίτας τοσαῦτα πάσχοντάς
 οὓς ἐξένους κατοικοῦντας τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα·
 ἀναχωρῶν ἐκαίθην παρεκάλεσα ἐκ ψυχῆς τὸν
 οὐδὲν ἄλλο νὰ ἐλεῆσθαι συνδιαλλαττόμενος τὸν πάλα
 ἐκλεκτὸν τοῦτον λαόν του, διαλύων τὴν ἰσχυρο-
 ἡν τὴν τύφλωσίν του καὶ ἐπιταχύνων τὸν καιρὸν
 ἡν του εὐεργεσιῶν.
 ἡν ἄλλοκοτα καὶ ὅπως ἰδιάζοντα ἦθη τοῦ λαοῦ
 οὓς εὐρίσκονται εἰς τοὺς Ἰουδαίους τῆς Ἱερουσα-
 οῖτινες πάντες ἀριθμοῦνται περὶ τὰς τρεῖς χι-
 ἡς ἔγοντες καὶ συναγωγὰς εὐτελεῖς, καθὼς καὶ
 οἰκία πάντα διὰ τὸν φόβον τῶν Ὀθωμανῶν.
 κατενύγην δὲ ποτε μέχρι δακρύων ὅτε εἶδον τέσ-
 οὓς πέντε ἐξ αὐτῶν βραβίνους ἰσταμένους πλησί-
 οὓς προφυλαίων τοῦ μεγάλου τῶν Ὀθωμανῶν
 οῖους, κατέχοντες τὸ δάπεδον τοῦ ἀρχαίου ναοῦ
 οἰλομῶντος, ἐστραμμένους δὲ πρὸς τὸν τοίχον
 οἰ προσηύχοντο. Ἐνόμισα ὅτι ἤκουον αὐτῶν λε-
 οῖων· μέχρι τίνος θέλεις διαμένει κύριε παρωργι-
 οῖς καθ' ἡμῶν; α οὐμὴ με ἴδθητε ἀπάρτι, ἔως ἂν
 οἰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου »
 (κεν. 29.)
 οἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ ναοῦ παρετήρησά τινας
 οἰ μνημεῖαι πέτρας λελατομημένας κατὰ τὸ φαινό-
 οἰ πρὸ αἰώνων· ἔχον ὕψος τινὲς πέντε καὶ ἔξ
 οἰ μῆκος δὲ δώδεκα καὶ δεκαπέντε. Δὲν ἦσαν ἄρα
 οἰ καὶ αὐταὶ ἐξ ἐκείνων, περὶ ὧν ἠρώτων οἱ μαθηταὶ
 οἰ Οὐράνιον διδάσκαλον; «Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ
 οἰ τοῦ Ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ·
 οἰ ἀκαλε, ἦτε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί!
 οἰ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε· βλέπετε ταύτας τὰς
 οἰ πλάς οἰκοδομάς; Οὐ μὴ ἀφῆθ' λίθος ἐπὶ λίθῳ,
 οἰ ἢ μὴ καταλυθῇ κτλ. (Μάρκ. ΙΓ.)
 οἰ ταῦται πέτραι φαίνονται πολλαχοῦ τῶν νεωτέ-
 οἰ τοίχων, μάλιστα δὲ κατὰ τὴν Ν. Δ. γωνίαν·
 οἰ αὐτὴ δὲν φέρουσι σημεῖα πυρκαϊῆς, τινὲς τῶν περιη-
 οἰ τῶν νομίζουσι ὅτι ὑπάρχουσι λείψανα τῆς συμφο-
 οἰ μῆτος παρὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραδάτου ὕλης πρὸς
 οἰ Ἱερσιν τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος· ἀλλὰ τὸ ἐπιχει-
 οἰ α ἐμπόδισαν, ὡς λέγεται, φλόγες ἐκ τῶν ἐρειπίων
 οἰ ἀλάμψασαι. »
 οἰ ἀναχωρῶν εἰς τὴν Ἱεριχώ ὁ Robinson κατέβη
 οἰ εἰς ὄλισηθρᾶς καὶ τραχειὰς εἰς τὴν πεδιάδα. Ἐκεῖ
 οἰ τὸ εἶδεισαν πηγὴν, τῆς ὁποίας τὰ ὕδατα κατὰ τὴν
 οἰ ἡθόσιν ἐγλυκάνθησαν παρὰ τοῦ προφήτου Ἐλισ-
 οἰ. α Καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἐλι-
 οἰ ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθὴ, καθὼς

ὁ κύριος βλέπει, καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ καὶ ἡ γῆ ἀτε-
 κνουμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισαίε. Λαβιτέ μοι ὕδρισκην
 καινήν καὶ θέτε ἐκεῖ ἄλας καὶ ἔλαβον καὶ ἤνεγκαν
 πρὸς αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν Ἐλισαίε εἰς τὴν διέξοδον τῶν
 ὕδατων κτλ.» (Βασίλ. Δ. Α.)
 Ἡ τὰ ὕδατα τῆς πηγῆς ταύτης εἰσρέοντα εἰς λιθίνην
 δεξαμενὴν ἐξέρχονται διὰ πλατείων ρυάκων, ἔπειτα
 δὲ διαιρούμενα εἰς μικροτέρους ἄλλους ἀρδεύουσι τινας
 γαίας καλλιεργησίμους, τελευταῖον δὲ ἀφανίζονται εἰς
 ἀμυδρὴν ἔρημον.
 Οὐχὶ μακρὰν τῆς πηγῆς ταύτης κεῖται εὐτελεῖς
 χωρίον Rialia λεγόμενον καὶ κατέχον τὴν θέσιν τῆς
 ἀρχαίας Ἱεριχούλ· περιλαμβάνει δὲ εἴκοσιν ὡς τριά-
 κοντα καλύβας Ἀράβων περικυκλωμένας ὑπὸ θριγκοῦ.
 Κατέβημεν, λέγει ὁ Robinson, εἰς παλαιὸν τετρά-
 πλευρον πύργον κείμενον ἐν τὸς περιτοχισμένης αὐλῆς·
 ἐκεῖ διατρίβει ὁ Σέχης, εἶτε ὁ Ὀθωμανὸς ἀρχιερεὺς
 ἐκείνης τῆς χώρας· λέγεται δὲ οἶκος τοῦ τελάνου
 Ζακχαίου ζῶντος εἰς Ἱεριχώ· αὐτοῖσι κατελύσαμεν
 καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ πρῶτον δάπεδον, ὅπου ἀναβαίνουνσι
 διὰ λιθίνης κλίμακος· ἡ στέγη καταπεσοῦσα ἀεπιλη-
 ρῶθη ὑπὸ κλάδων δένδρων. Ἀφ' οὗ εἰδειπήσαμεν
 λιτῶς κατεκλιθήμεν ἐπὶ ψιάθων, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν
 ἀντὶ κλιῶν.
 Μετὰ τοσοῦτον κόπον ἄλλοτε νυστάζοντες ἠθέλομεν
 κοιμηθῆ βαθὺν ὕπνον· ἀλλὰ τότε εὖτος ἐπῆλθε βρα-
 ὄδης καὶ τότε πάλιν ἰακεκομμένος· διότι διάφοροι ἀνα-
 μῆτεις ἐνησχόλου τὸν νοῦν μου ἐν μέτω τοιούτων τό-
 πων διανυκτερεύοντος· ὅθεν ἐγερεῖς, ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι ἐτι-
 ἴσως ὠνειρεύοντο, περιεσκόπου τὴν ἱερογραφικὴν ἐκεί-
 νην γῆν.
 Πρὸς νότον ἐκτείνεται ἡ Νεκρὰ θάλασσα, εἶτε Ἀ-
 σφαλιτῆς λίμνη, πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῦτο σειρά βουνῶν
 φωτισομένων ἀμυδρῶς ὑπὸ τῆς ἐκ τῶν ὀπίσω ἀναδυο-
 μένης ἀργυροφεγγοῦς σελήνης, εἰς τὴν ζοφεράν αὐτῶν
 ὠπύρειαν ἔρρει πλατύτατος ὁ Ἰορδάνης καταβαίνων
 ἐκ τοῦ Βορρᾶ καὶ φερόμενος ἠέμα εἰς τὴν θάλασσαν,
 πρὸς δὲ δυτμὰς ἐφαίνεται καὶ ἄλλη σειρά βουνῶν τῆς
 Ἰουδαίας ταπεινοτέρων, παραλλήλως δὲ συμπλη-
 ρούντων τὸν κύκλον τοῦ ὀρίζοντος. Ἐν τούτοις ὁ εὐ-
 φανὸς ἠκτινοβόλοι λαμπρότατος καὶ διάττοντες ἀστέ-
 ρες διέτρεχον ἐνθεν κακίθεν τὸν θόλον του.
 Μετὰ δύο ὥρων δρόμον ἐφθάσαμεν εἰς τοὺς πρό-
 ποδας τοῦ Θαβωρείου ὄρους παρὰ τὴν κώμην Διεβῶραν
 κειμένην ἐπὶ τῆς δυτικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς· ἀνέβημεν
 δὲ μέχρι τῆς κορυφῆς αὐτοῦ δι' ἀτραπῶν φερούσης μέ-
 σον δάσους δρυῶν καὶ φοινίκων, ἐξ ὧν τὸ ὄρος τοῦτο
 συσκιάζεται. Οἱ Ἱσποὶ συρόμενοι παρ' ἡμῶν διὰ τοῦ
 ρυτῆρος μόλις ἐδύναντο νὰ προχωρήσωσι, διότι δὲν
 εὕρισκον οἱ πόδες των ἔρεισμα, τοσοῦτον ἦτο ὀρθία
 ἢ ἄνοδος· ἀλλὰ μετὰ μίαν ὥραν ἀναπαυθέντες κατὰ
 διαφόρους σταθμοὺς ἐκ διαλειμμάτων κατελάβομεν
 τὴν ἀκρῶρειαν· καὶ κάτωθεν μὲν αὕτη θεωρουμένη
 φαίνεται ὡς ἀποτόμως κἀθετος· εἰς τὸ ὕψος ὅμως
 φθάσαντες εὐρήκαμεν ὀροπέδιον ὠσειδῆς ἔχον ἐνὸς
 μιλλίου περίμετρον. Τότε ὁ ἥλιος ἀνατέλλων εἶδειξεν
 εἰς τὰς ὄψεις ἡμῶν τὸ λαμπρότατον θέαμα· πρὸς
 Β. Α. ἐκτείνεται περιστοιχουμένη ὑπὸ βουνῶν ἡ λί-